

Marquerite

VIBY

TEATER
TOSSET

TO UNGE HJERTER

Tekst: Mogens Dam

Musik: Sven Gyldmark

Det, at to Hjerter sættes i Sving,
er som et lille Under,
dog som en ganske dagligdags Ting
hænder det rundt omkring.

Refrain:

To unge Hjerter, der hvisker fortabt,
det er det største, Vorherre har skabt.
Det er saa enkelt og ligetil,
og dog staar alting i Verden paa Spil.
Her hjælper hverken Maner eller Kløgt,
de kan kun skælve i Haab og i Frygt —
Det er det skønneste, nogen ved,
to unge Blomster af Kærlighed.

Ømt og forborgent, fint og diskret,
vokser det os imellem.
Ingen maa vide, ingen har set —
saa er det hele sket.

Refrain.

To unge Hjerter, der hvisker fortabt,
o. s. v.

Teatertosset

Iscenesat af ALICE O'FREDERICKS

Manuskript: PAUL SARAUW

Musik: SVEN GYLDMARK

Sangtekster: MOGENS DAM

Dansene: ODA HULD

Fotografi: RUDOLF FREDERIKSEN

Tone: BENT HØYER

Dekorationer: WALTHER DANNERFJORD

Kopi: NORDISK FILMS KOMPAGNI A/S

PERSONERNE

Dorrit Madsen, Servitrice	Marguerite Viby
Knud Andersen, Forfatter	Hans Kurt
Ole Vang, Musiker	Karl Gustav Ahlefeldt
Fuglesang, Sufflør	Johannes Meyer
Nanna Sten, Skuespillerinde	Else Jarlbak
Gerda, Skuespillerinde	Sigrid Horne Rasmussen
Harald, Asfaltcowboy	Preben Neergaard
Jens, Asfaltcowboy	Erik Sjøgreen
Fru Vildemose, Husbestyrerinde	Helga Frier
Lund, Regissør	Henry Nielsen
Iversen, Instruktør	Knud Heglund
Vera, Ekspeditrice	Else Colber
Brummer, Teaterdirektør	Ib Schønberg

Eneret:

A/s ASA Filmudlejning

Teatertosset

Det er en Sommerdag i København. Direktør Brummer — Ejer af Byens flotteste Revyteater — spadserer glad hen ad Gaden i sine egne Tanker, da et Vindstød river hans Hat af. Han løber saa hurtigt, som hans Korpus tillader det, men Hatten er drilsk, den farer afsted ud mellem Køretøjer og Cyklister. Der lyder et Brag, Arme og Ben og Cyklehjul roterer et Øjeblik i Luften, og da Direktør Brummer atter kan sanse, ligger han indfiltret i en ung Pige og hendes Cykel. Hun føler sig »stødt« i dobbelt Forstand og lader sin Vrede og Ironi gaa ud over den — i Virkeligheden — skikkelige og elskelige Brummer.

Hvem er denne unge Pige med den rappe Replik? — Vi følger hende efter Sammenstødet, hun har meget travlt, for hun kommer for sent paa sin Arbejdsplads. Hun er Servitrice i et Mælkeri. Hun hedder Dorrit

imod hende den første Dag, hun møder til Prøve paa de skraa Brædder. Alt er Fryd og Gammen, synes Dorrit, men det synes Teatrets Primadonna ikke. Ikke alene er hun bange for den nye Konkurrent, men hun er jaloux, for Forfatteren har forelsket sig — op over begge Øren — i Dorrit.

Nu begynder Intriger og Ubehageligheder, og til sidst giver Dorrit op og flygter hjem. Men den gamle Sufflør henter hende tilbage — uden Kamp ingen Sejr — og Dorrit kæmper. Premiøren oprinder, nu skal det vise sig, om hun sejrer. Alle er nervøse, Direktøren er nervøs for Revyen, Primadonnaen er nervøs for, at Dorrit skal gøre Lykke, Forfatteren er nervøs for at miste hendes Kærlighed, og hendes Ven — Musikeren fra Kvisten — er nervøs, fordi 3 af hans Melodier skal lanceres i Revyen. Dorrit selv er nervøs, da hun staar i Kulissen og ser ud over det tætfyldte Teater. Paa Balkonen sidder alle hendes Venner — Svagerne — hun ryster af Skræk, ak, var hun bare igen en lille ukendt Servitrice paa et Mælkeri! Men nu slaar Dirigenten an, Musiken bruser, og i et Spring staar Dorrit inde paa Scenen.

Den Aften vinder det lille teatertossede Pigebarn sit Livs største Sejr — men paa en helt anden Maade, end hun havde tænkt sig...

